

Biskop Tor Singsaas, innlegg i anledning fremføring av forestillingen Snømrøkt i Selbu kirke,

«Snømrøkt»

Delvis basert på Per Hanssons bok Og tok de enn vårt liv om Peder Morset og hans familie under andre verdenskrig. Regissert av Elisabeth Matheson.

Jeg leste Per Hansons bok « og tok de enn vårt liv» som 16 – 17 åring. Den gjorde et uutslettelig inntrykk på meg. De sterke fortellingene om Morsetfamilien bærer jeg fortsatt med meg. Dette er og en del av meg og mitt liv som ble født like etter siste verdenskrig. Alt som barn visste jeg mye om hva som skjedde i min egen heimbygd i Trøndelag under krigen. Det tror jeg alle vi barna gjorde. Mye ble fortalt. Mye ble ikke fortalt. Men alt levde mellom oss og formet livene våre, på godt, men og på vondt. Da Per Hansons bok kom, ble den viktig, for den satte ord på dramatiske hendelser i ei bygd bare få mil fra der jeg vokste opp med våre fortellinger fra krigen.

Livets store tema er forsoning og tilgivelse. Hvordan makte å forson seg med seg selv, sine medmennesker og med Gud? Makter en det, vil en leve videre som et fritt menneske. Etter en krig er dette særlig utfordrende.

«Snømrøkt» er et prosjekt som med utgangspunkt i Per Hansons bok vil løfte disse fortellingene om Morsetfamilien inn i kirkerommet. Her vil de møte Guds fortellinger. De vil flette seg inn i hverandre. Kirkehuset er det sted hvor en åpent våger å arbeide med forsoning og tilgivelse. For ei kirke skal være et barmhjertighetens hus hvor en utfordres til å være nådig mot seg selv og sitt medmenneske. Her løfter Gud tilgivelsens mulighet inn i våre liv. En skal kunne gå ut av kirka igjen med ønske og vilje til å bli et fritt menneske, med livsmot. Fri til å ta imot sitt medmenneske ansikt til ansikt.

Jeg ønsker prosjektet «Snømrøkt» Guds velsignelse. Måtte det være med å åpne våre liv mot hverandre.